

De omhandlede arbejdsstandsninger kan tidligst iværksættes påny fra lørdag den 14. april 1956 ved normal arbejdstids ophør.

§ 2. Indgåede overenskomster vedrørende de i § 1 omhandlede arbejdsområder, der er opsagt til ophør pr. 1. marts 1956, bevarer — uanset om parterne gennem de etablerede arbejdsstandsninger måtte være blevet frigjort for vedkommende overenskomster — deres gyldighed indtil det i § 1, stk. 2, omhandlede tidspunkt.

Såfremt det af forligsmanden den 31. marts 1956 stillede mæglingforslag vedtages af parterne, forholdes der dog med hensyn til fornyelser og ændringer af overenskomsterne som i mæglingforslaget fastsat.

§ 3. Arbejdere, hvis arbejdsforhold er blevet afbrudt på grund af de iværksatte arbejdsstandsninger, vil såvidt muligt være at genantage i samme omfang som ved arbejdets ophør, ligesom samtlige af arbejdsstandsningerne omfattede arbejdere, såvidt forholdene tillader det, skal gå i arbejde på de samme steder, hvor de var beskæftiget før arbejdsstandsningerne. Der må ikke på nogen af siderne finde nogen boykotning sted, hverken overfor arbejdsgivere eller arbejdere.

De i § 1, stk. 1, omhandlede arbejdsgivere eller arbejdsgiverforeninger skal indtil det i § 1, stk. 2, omhandlede tidspunkt opretholde normal virksomhed.

§ 4. Arbejdsstandsninger i strid med bestemmelserne i § 1 er efter lovens ikrafttræden ulovlige efter samme regler, som gælder, når der foreligger overenskomst mellem parterne.

Sager herom samt sager vedrørende brud på de ved nærværende lov forlængede overenskomster vil kunne indbringes for den faste voldgiftsret til påkendelse og eventuel ikendelse af bod og erstatning. Tilsvarende regler gælder i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i § 3, stk. 1.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 3, stk. 2, straffes med bøde.

§ 5. Denne lov, der kan stadfæstes straks, jfr. grundlovens § 42, stk. 7, træder i kraft straks.